

Hermanis Paukšs

MAZAIS, ĻAUNAIS PUISĪTIS
(klaunāde)

Darbojas:

HORTENZIJA
MELĀNIJA
VALĒRIJA
PUISĪTIS

HORTENZIJA. PIE DURVĪM KLAUVĒ.

Hortenzija. Kas tur ir?

KLUSUMS.

Hortenzija. Kas tur ir?

KLUSUMS.

Hortenzija. Vai tur kāds ir???

KLAUVĒJIENI.

Hortenzija. Kas tur ir?!

KLUSUMS.

Hortenzija. Kāpēc man neviens neatbild?!?!?!?

KLAUVĒJIENI.

Hortenzija. Ko tas varētu nozīmēt?

HORTENZIJA ATVER DURVIS, IESKRIEN MELĀNIJA UN PALIEN ZEM GALDA.
HORTENZIJA IEKLIEDZAS. MELĀNIJA TRĪC.

Hortenzija. Melānij! Vai tu tā esi, Melānij?!

Melānija. Jā, Hortenzij – tā esmu es!

Hortenzija. Bet, Melānij! Kāpēc tu tupi zem galda? Kāpēc tu trīci? Un kāpēc tu
neatbildi, kad es prasu – kas tur ir?

Melānija. Tāpēc, Hortenzij, ka es esmu šausmīgi pārbijusies!

Hortenzija. Bet, Melānij! Kas tad tevi tik šausmīgi pārbiedēja?

Melānija. Viņš!

Hortenzija. Viņš?

Melānija. Nu protams, ka viņš! Kurš cits gan būtu varējis mani tik šausmīgi pārbiedēt!

Hortenzija. Tu gribi teikt...

Melānija. Jā, jā – mazais, ļaunais puisītis!

Hortenzija. Mazais, ļaunais puisītis... Kur tu viņu redzēji?

Melānija. Tepat! Kādu kvartālu no tavas mājas! Viņš tā paskatījās uz mani... Un tad es laidos mukt!

Hortenzija. Nabadzīte...

ATSKAN KLAUVĒJIENI.

Melānija. Šausmas! Tas ir viņš!

Hortenzija. Bet kā tu to zini?

Melānija. Kurš cits gan tas varētu būt!

Hortenzija. Tā varētu būt Valērija.

KLAUVĒJIENI.

Hortenzija. Kas tur ir?

KLUSUMS.

Melānija. Kas tur ir?

KLUSUMS.

Abas. Kas tur ir???

KLAUVĒJIENI.

Melānija. Nē, nē – tas noteikti ir viņš!

Hortenzija. Bet kāpēc tad viņš neatzīstas?

Melānija. Nezinu...

Hortenzija. Un, ja nu tā tomēr ir Valērija?

Melānija. Bet kāpēc tad viņa neatzīstas?

KLAUVĒJIENI.

Hortenzija. Bet tu taču arī neatzinies!

KLAUVĒJIENU SĒRIJA.

Hortenzija. Vai zini ko – es labāk ielaidīšu, citādi tas, kas tur klauvē, izgāzīs durvis!
Melānija. Bet ļoti uzmanīgi!

HORTENZIJA ATVER DURVIS. IESKRIEN VALĒRIJA UN PALIEN ZEM GALDA.
HORTENZIJA UN MELĀNIJA IEKLIEDZAS. VALĒRIJA TRĪC.

Hortenzija. Valērij!

Melānija. Vai tā esi tu, Valērij?

Valērija. Jā, Hortenzij... jā, Melānij... tā esmu es!

Hortenzija. Bet, Valērij!

Melānija. Kāpēc tu tupi zem galda?

Hortenzija. Un kāpēc tu trīci?

Melānija. Un kāpēc tu neatbildi, kad mēs prasām – kas tur ir?

Valērija. Tāpēc, Hortenzij... un tāpēc, Melānij... ka es esmu šausmīgi pārbijusies...

Abas. Bet, Valērij! Kas tad tevi tik šausmīgi pārbiedēja?

Valērija. Viņš!

Hortenzija. Viņš?

Valērija. Nu, protams, ka viņš! Kurš cits gan būtu varējis mani tik šausmīgi pārbiedēt!

Hortenzija. Tu gribi teikt...

Valērija. Jā, jā – mazais, ļaunais puisītis!

Melānija. Mazais, ļaunais puisītis? Kur tu viņu redzēji?

Valērija. Tepat! Gandrīz pie pašām durvīm! Viņš tā paskatījās uz mani... Un tad es laidos mukt!

Melānija. Tas nozīmē, ka viņš tuvojas...

ATSKAN KLAUVĒJIENI.

Valērija. Tas ir viņš!

Abas. Kā tu to zini?

Valērija. Bet kurš cits gan tas varētu būt?!

Hortenzija. Tā varētu būt Rozālija!

Melānija. Tad laižam nabadzīti labi ātri iekšā, jo var būt, ka viņai pakaļ dzenas mazais, ļaunais puisītis!

KLAUVĒJIENS. HORTENZIJA UN MELĀNIJA METAS IELAIST, TAD PAMŪK KLIEGDAMAS LĪDZ AR VALĒRIJU ZEM GALDA UN TRĪC. IENĀK PUISĪTIS.

Puisītis. Nu ko – zem galda tupat?

Visas. Tupam...

Puisītis. Trīcat?

Visas. Trīcam!...

Puisītis. Domājat, ka es esmu mazais, ļaunais puisītis?

Visas. Domājam!...

Puisītis. Un re, ka nekā!

Hortenzija. Kā? Tu neesi mazais, ļaunais puisītis?

Puisītis. Neesmu gan!

Melānija. Bet kas tad tu esi?

Puisītis. Es esmu mazā, labā meitenīte!

Valērija. Goda vārds?

Puisītis. Zub daju!

Visas (izlien no galdapakšas). Patiešām! Tas nav mazais ļaunais puisītis! Tā ir mazā, labā meitenīte! Kāda laime!

Puisītis. Jā! Kaut visas izrādes beigtos šitiek laimīgi!

04.11.96.